

Като изображава великата любовъ Господня, която Го подбудила да ни искупи, св. Иоаннъ умолява вѣрующитѣ съ всичкото си сърдце да го обичатъ и заради Него да обичатъ единъ другого. Освѣнъ това нему принадлѣжатъ още двѣ послания къмъ нѣкоя си господжа и старецъ Гай, които заедно съ първите тѣ сѫщо се наричатъ съборни. Съ каква любовь било одушевлено сърдцето на самиятъ апостолъ, се вижда изъ слѣдующитѣ случаи. При посещението на една изъ мало-азийскитѣ църкви, св. Иоаннъ въ чистото на слушателитѣ неговото слово забѣлѣжилъ юноша, който се отличавалъ съ необикновени дарования, и го препоръчилъ на особенна грижа на епископа. Впослѣдствие тойзи юноша се сближилъ съ лоши другари, развратилъ се и станалъ началникъ на разбойническа чета. Св. Иоаннъ като се научилъ за това отъ епископа, отправилъ се къмъ гората, гдѣто върлували разбойниците, билъ хванатъ отъ тѣхъ и доведенъ при началникътъ. Като видѣлъ святийтъ апостолъ, юношата крайно се смутилъ и искалъ да побѣгне отъ него. Иоаннъ се спусналъ подиръ него, съ жалостни думи отъ обичъ го ободрилъ, самъ го завѣлъ въ църква, съ него заедно дѣлалъ трудоветъ на покаянието и се успокоилъ, само тогава, като съвършено примирилъ съ църквата това нейно изгубено чедо. Въ послѣдните години на своя животъ, св. апостолъ говорилъ само едно наставление: „дѣца обичайте единъ другого“. Учиците го попитали: „зашто ти повтаряшъ едно и сѫщето?“ апостола отговорилъ: „това е най-необходимата заповѣдъ; ако я испълните, то всичкиятъ Христовъ законъ ще испълните“. Прочее, като горѣлъ къмъ всички съ христианска любовь, великийтъ апостолъ билъ строгъ къмъ лжеучителитѣ. Въ едно обществено здание той срѣнналъ лжеучителя Керинта, който отхвърлялъ божеството на Г-да И. Христа. „Да отидемъ по-скоро отъ тука, казалъ апостола на ученика си, азъ се боя, да не би да падне на насъ това здание“. Въ второто си послание, св. апостолъ пише: «*Кто приходитъ къ вамъ и не приносить сего (Христова) учения, того не принимайте въ домъ и не привѣтствуите его, ибо привѣтствуващия его участвуетъ въ злихъ дѣлахъ его.*» (Второ посл. стр. 10, 11). Св. Иоаннъ Богословъ, единъ отъ апостолитѣ, е умрълъ отъ мирна смърть на 105 години.